

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
621/26.10 2016

Palatul Parlamentului

*Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40,
România*

Telefon: (+40-21) 313 25 31

Fax: (+40-21) 312 54 80

Internet : <http://www.ccr.ro>

E-mail: pres@ccr.ro

Dosar nr.2337A/2016

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURĂ JURISDICȚIONALĂ
10 0 2 7 26 OCT 2016
NR. /

Domnului

CĂLIN CONSTANTIN ANTON POPESCU-TĂRICEANU

Președintele Senatului

SENAT
PREȘEDINTE
Nr. 7292
Data 26.10.2016

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă comunicăm, alăturat, în copie, sesizarea formulată de Guvernul României cu privire la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii dialogului social nr.62/2011.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 9 noiembrie 2016, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 23 noiembrie 2016.

Vă asigurăm, Domnule Președinte, de deplina noastră considerație.

PREȘEDINTE

Prof.univ.dr. Valer Dorneanu

Guvernul României
Prim-ministru

București

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII CONSTITUȚIONALE
Prof univ.dr. VALER DORNEANU

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, vă transmitem, alăturat, **sesizarea** de neconstituționalitate formulată de către Guvernul României cu privire la **inițiativa legislativă pentru modificarea și completarea Legii Dialogului Social nr.62/2011 (PLX 35/2016)**.

Propunerea legislativă de modificare a Legii dialogului social nr.62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, introduce un articol nou, art.10 alin (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Este interzisă, sub sancțiunea nulității absolute a deciziei de concediere, concedierea persoanelor alese în organele de conducere ale sindicatelor, pe toată durata mandatului, precum și pe o perioadă de 2 ani de la încetarea acestuia, pentru motive care nu țin de persoana salariatului, pentru necorespondere profesională sau pentru motive ce țin de îndeplinirea mandatului pe care l-au primit de la salariații din unitate”.

Apreciem că această modificare adusă Legii dialogului social, contravine art.16 din Constituție, deoarece instituie un privilegiu pentru liderii sindicali, în condițiile în care aceștia se află în aceeași situație, ca și alți salariați ale căror posturi sunt desființate și care urmează a fi disponibilizați. Deși liderii sindicali au un statut special, în sensul că sunt aleși în vederea apărării intereselor salariaților, în ceea ce privește situația obiectivă a desființării postului ocupat (concedierea pentru motive care nu țin de persoana salariatului), ei se află într-o situație analogă cu ceilalți salariați care nu ocupă funcții sindicale, deoarece concedierea nu are nicio legătură cu activitatea sindicală. Mai mult, tot aceeași calitate de apărători ai angajaților o au și reprezentanții salariaților, aleși în condițiile art.221 și

următoarele din Legea nr.53/2003 - Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Deși, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că protecția sporită acordată liderilor de sindicat are caracterul unei garanții legale împotriva eventualelor acțiuni de constrângere, de șantaj sau de reprimare, de natură să împiedice exercitarea mandatului, aceasta a vizat concedierea dispusă pentru motive ce au legătură cu exercitarea mandatului de către liderii sindicali. Or, dispozițiile prevăzute la art.10 alin (1¹) din Legea de modificare a Legii dialogului social instituie o interdicție extinsă la concediere, chiar și pentru necorespundere profesională.

De altfel, însăși Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr.135 din 1971 instituie o protecție a liderilor sindicali care sa aibă în vedere exercitarea mandatului, iar nu o protecție extinsă.

Apreciem că, dispozițiile invocate anterior, de modificare a Legii nr.62/2011, contravin și prevederilor constituționale ale art.41 referitoare la dreptul la muncă și protecția socială a muncii, deoarece, prin instituirea imunității la concediere a liderilor sindicali, este afectat dreptul la protecție în caz de concediere al celorlalți salariați care se află în aceeași situație obiectivă. Prin privilegiul instituit prin această modificare se afectează în esență și dreptul salariatului la protecție împotriva concedierii, deoarece pot exista situații în care, potrivit criteriilor obiective, mai ales în cazul necorespunderii profesionale, un anumit salariat este selectat în vederea concedierii, și nu liderul sindical.

De asemenea, apreciem că dispozițiile Legii de modificare a Legii dialogului social contravin și art.44 din Constituție privind protecția proprietății private, deoarece, în situația obiectivă în care locul de muncă ocupat de salariatul lider sindical este desființat, în mod automat dispar și atribuțiile aferente aceluși post, astfel încât salariatul nu mai are cum să presteze activitate pentru angajator, lipsind obiectul muncii. În condițiile în care salariatul nu acceptă un alt post vacant compatibil cu pregătirea sa profesională, sau dacă un astfel de post nu există în cadrul unității, prin interdicția de concediere prevăzută în Legea de modificare a Legii nr.62/2011, angajatorul nu poate înceta contractul de muncă, rămânând în continuare obligat să îi plătească salariul respectivului angajat. Mai gravă este situația în care salariatul este declarat inapt fizic sau psihic, situație în care îi este interzis angajatorului să îl folosească pentru vreo activitate. Or,

prin obligarea angajatorului de a menține un salariat care nu mai prestează muncă, dar față de care este obligat să îi plătească salariul, în virtutea unui contract de muncă activ, este afectat, în esența sa, dreptul de proprietate al angajatorului, ceea ce contravine art.44 din Constituție.

De altfel, însăși Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr.814/2015, publicată în Monitorul Oficial al României nr.950 din 22 decembrie 2015, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.60 alin.(1) lit.g) din Legea nr.53/2003 - Codul muncii, că protecția de care beneficiază persoanele cu funcții eligibile într-un organism sindical, prevăzută de art.220 alin.(2) din Codul Muncii, republicat, cu modificările și completările ulterioare, este o protecție necesară, adecvată, eficientă și care corespunde cerințelor constituționale și celor prevăzute de actele internaționale, instituită în scopul respectării libertății sindicale. Curtea reține că protecția legală a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical se impune și trebuie să funcționeze exclusiv în raport cu activitatea sindicală efectiv desfășurată, fiind asigurată, așa cum s-a arătat, de prevederile art.220 alin.(2) din Legea nr.53/2003 - Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Analizând dispozițiile art.10 alin.(1¹) de modificare a Legii dialogului social, considerăm că acestea reglementează o interdicție extinsă de concediere a persoanelor cu funcții eligibile într-un organism sindical, atât pentru necorespondere profesională, cât și pentru motive care nu țin de persoana acestuia. De asemenea, termenul de 2 ani în care este interzisă concedierea liderilor de sindicat, de la încetarea mandatului acestora, are un caracter discriminatoriu față de ceilalți salariați și este stabilit discreționar.

Principiul egalității în fața legii presupune, instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Reglementarea motivelor expres și limitativ prevăzute de Codul Muncii pentru încetarea raportului de muncă din inițiativa angajatorului reprezintă o garanție a tuturor salariaților pentru neîngrădirea dreptului la muncă, prevăzut de art.41 din Constituție. Or, potrivit dispozițiilor prevăzute la art.10 alin (1¹) din Legea de modificare a Legii dialogului social, salariații care ocupă și o funcție eligibilă într-un organism sindical nu pot fi

concediați, beneficiind, astfel, de un tratament juridic diferit față de ceilalți salariați.

Prin aceste modificări, se afectează, în esența sa, dreptul de proprietate al angajatorului, ceea ce contravine art.44 din Constituție, deoarece, *“în lipsa muncii prestate, angajatorul nu poate fi obligat la plata unei remunerații care să facă abstracție de această situație concretă și obiectivă”*. Având în vedere acestea, considerăm că scopul reglementării, acela de a proteja activitatea sindicală, vine într-o evidentă coliziune cu interesele angajatorului, care este pus în situația de a suporta o sarcină excesivă, de natură a-i afecta esența dreptului de proprietate, și, în consecință, dispozițiile prezentei legi contravin prevederilor art.44 din Constituție.

De altfel, Convenția Organizației Internaționale a Muncii nr.135/1971, prevede că, acordarea unor înlesniri în favoarea membrilor aleși în organele de conducere ale sindicatelor nu trebuie să împiedice buna funcționare a unității. Or, interzicerea extinsă a concedierii liderilor sindicali, indiferent dacă măsura concedierii are sau nu legătură cu activitatea sindicală, poate să conducă la afectarea bunei desfășurări a activității angajatorului, fără de care nu s-ar mai justifica nici existența organismului sindical.

Prin urmare, **considerăm că prin modificările aduse Legii nr.62/2011, sunt încălcate prevederile constituționale ale art.16 privind egalitatea în drepturi, ale art.41 privind munca și protecția socială a muncii și ale art.44 alin.(1) privind protecția proprietății private.**

Cu stimă,

Prim-ministru,

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

